

V

(Ogłoszenia)

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI

Wyrok Trybunału (siódma izba) z dnia 14 października 2021 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Supremo – Hiszpania) – José Cánovas Pardo SL / Club de Variedades Vegetales Protegidas

(Sprawa C-186/18) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Wspólnotowa ochrona odmian roślin – Rozporządzenie (WE) nr 2100/94 – Artykuł 96 – Obliczanie terminów przedawnienia roszczeń, o których mowa w art. 94 i 95 – Rozpoczęcie biegu terminu – Data przyznania wspólnotowego prawa do ochrony oraz powzięcia wiedzy o naruszeniu i poznania tożsamości sprawcy – Data zaprzestania rozpatrywanych działań – Kolejność zdarzeń – Działania o charakterze ciągłym – Ograniczenie do działań podjętych ponad trzy lata wcześniej]

(2021/C 502/02)

Język postępowania: hiszpański

Sąd odsyłający

Tribunal Supremo

Strony w postępowaniu głównym

Strona powodowa: José Cánovas Pardo SL

Strona pozwana: Club de Variedades Vegetales Protegidas

Sentencja

- 1) Artykuł 96 rozporządzenia Rady (WE) nr 2100/94 z dnia 27 lipca 1994 r. w sprawie wspólnotowego systemu ochrony odmian roślin należy interpretować w ten sposób, że trzyletni termin przedawnienia przewidziany w tym przepisie dla roszczeń na podstawie art. 94 i 95 tego rozporządzenia rozpoczyna bieg – niezależnie od okoliczności, czy działanie stanowiące naruszenie chronionej odmiany nadal trwa, lub też od dnia, w którym wspomniane działanie ustało – po pierwsze, w dniu ostatecznego udzielenia wspólnotowego prawa do ochrony, a po drugie, w dniu, w którym posiadacz wspólnotowego prawa do ochrony dowiedział się o istnieniu tego działania i o tożsamości jego sprawcy.
- 2) Artykuł 96 rozporządzenia nr 2100/94 należy interpretować w ten sposób, że ulegają przedawnieniu jedynie roszczenia na podstawie art. 94 i 95 tego rozporządzenia dotyczące całości działań stanowiących naruszenie chronionej odmiany, które zostały podniesione ponad trzy lata od, z jednej strony, ostatecznego przyznania wspólnotowego prawa do ochrony odmian roślin, a z drugiej strony – dowiedzenia się przez posiadacza wspólnotowego prawa do ochrony o istnieniu każdego z działań będących częścią tej całości działań rozpatrywanego odrębnie i o tożsamości ich sprawcy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 211 z 18.6.2018.